

TARİHİ VE ETKİLİ NETİCELERİYLE AİLE EĞİTİM TOPLANTILARIMIZ SEVGİ VE KAYNAŞMA GÜNLERİ

a. Ramazan Sonrası Seçilen Toplantı Mekânı Çok Güzel

*es-Selâmü aleyküm ve rahmetullâhi ve
berekâtüh...*

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*El-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. Hamden
kesîran tayyiben mübâreken fîh. Kemâ
yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih.*

*Ve'sselâtu ve'sselâmü alâ hayra halkihî
tâc-ı ruûsinâ ve tabîb-i kulûbunâ ve
üsvetine'l-haseneti Muhammedini'l-Mustafâ
ve âlihi ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin
ecmâine'ttayyibine'ttâhirîn.*

Emmâ ba'd:

Çok aziz ve değerli davetlilerimiz, sevgili
kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretlerine sonsuz hamdû
senâlar olsun ki bizi sayısız nimetlerine
gark eylemiştir. Hayatımız ve hayatımızın
içindeki her türlü imkân ve muktesebâtımız

O'nun ihsanıdır. Nimetlerinin en büyüğü müslüman olmamızdır. Çünkü müslüman olmak, İslâm'la muttasıf olmak, müşerref olmak, sonsuz nimetlerin kapısıdır, anahtarıdır; hem bu dünyada hem âhirette bahtiyar olmanın ilk ve vazgeçilmez şartıdır. Elhamdülillah bizi müslüman eyledi; müslüman olarak yaşamaya da muvaffak eylesin. Huzuruna da sevdiği, razı olduğu kul olarak varmayı nasip eylesin.

Çok güzel, çok mübarek bir ay geçirerek, Ramazan yaşayarak, Allahu Teâlâ hazretlerinin en sevdiği ibadetlerden olan oruç ibadetiyle, gece ibadetleriyle, Kur'ân-ı Kerîm'le, sadaka ve zekâtlarla her türlü sevaplı, âmâl-i sâlihâ ile güzel bir ay geçirdikten sonra, yine Rabbimiz'in bize ihsan eylediği bayrama ulaştık ve bu bayramın içinde de hemen arkasından böyle güzel bir yerde toplanmak nasip oldu. Türkiye'nin diğer yerlerini, hatta dünyayı düşünecek olursanız, buradaki güneşin kıymetini daha iyi anlarsınız.

İki hafta önce Avrupa'daydım. Avrupa ve Amerika'daki şiddetli kıştan dolayı yüzlerce insanın soğuktan öldüğünü söylediler. Amerika

dahi... Ben hani sadece yoksul ülkelerde açlıktan ölüner sanıyordum ama öyle değilmiş; yüzlerce insan, herhalde bir kısmı şu sokaklarda alkolik olup da kalanlar olsa gerek, soğuktan donmuş ölmüşler. Böyle bir mevsimde, karaların çok olduğu kuzey yarım kürede -bu güneyde öyle değil, güneyde yaz var ama orası da karaların az olduğu, denizlerin çok olduğu bir yer- böyle güneşli, Türkiye'nin gerçekten güzel, imrenilecek, insanı hayran bırakan manzaralarla dolu bir yerinde birkaç tatlı gün geçirmek imkânını Allah nasip etmiş oldu.

Burayı ben ilk defa görüyorum. Doğrusu kara yolundan bu tarafa saptığım zaman, yolun iki tarafına bakınca, biraz böyle güzel bir yer bulacağımı tahmin edemiyordum. Fakat arabayla ilerledikçe, nihayet çamlar göründü... Yeşillik, ağaç da her şeyi güzelleştiriyor. Yeknesaklık ve çıplaklık gidince biraz rahatladım. Ve bu tatil köyünün kapısına gelince daha da hayretim arttı. Gerçekten güzel bir yer. Allah razı olsun.

Başka yerlerde iklimin çeşitli zorlukları varken, çok güzel bir yerde, deniz kenarında

gerçekten güzel binalarla, imkânlarla donatılmış bir yerde toplantı yapıyoruz.

b. Gelenekselleşen Aile Eğitim Toplantıları ve Bu Toplantıların Faydaları

Bu toplantılarımız gelenekselleşti, bizim camiamıza mahsus toplantılar hâline geldi. Sayısını ben şu anda söyleyemeyeceğim, muhtelif yerlerde yaptık. Ayvalık'ta, Gemlik'te yaptıklarımız, Uludağ'da yaptıklarımız, Niğde'de yaptığımız, böyle karlar altında, o hatırımda... Yine Akbük'te, çok büyük bir otelde yaptıklarımız hatırımda. Her sene birkaç defa bunları yapıyoruz ve bir ihtiyaç karşılanmış oluyor. Türkiye'nin muhtelif yerlerinde bulunan kardeşlerimiz bir araya gelmiş oluyor.

Bu toplantıda da -şöyle etrafa baktığımız zaman- Türkiye'nin Şark'ından, Garb'ından, Kuzey'inden, Güney'inden pek çok arkadaş görüp mesrur oluyorum, seviniyorum. Geniş bir coğrafyayı tek bir mekânda topluyoruz. Bu toplantılar, uzun seyahatlerle ziyaret edebileceğimiz kardeşlerimizi bir araya getiriyor ve bir muhabbet tazelemesi, hasret

gidermesi oluyor. Bu sefer aramızda Özbekistan'dan bile kardeşlerimiz var. Babamın arkasında oturan üç kardeşimiz Özbekistan'dan gelmişlerdir. Âlim ve şair ve fâzıl kimseler, eserleri olan kıymetli kardeşlerimiz. Demek ki Türkiye hudutlarını da aşmış olan bir coğrafyaya hitap etmiş oluyoruz şu sırada...

Bu güzel toplantıların başlangıcı, “hakk-ı tekaddüm” deniliyor, yani bir şeyi ilk önce yapmanın üstünlüğü ve fazileti Avustralya'daki ihvânımıza aittir. Avustralya'dan kardeşlerimiz de var burada. İlk önce Avustralya'daki kardeşlerimiz böyle toplantılar tertip ettiler.

Tabi ben Türkiye'nin imkânlarına göre Avustralya'ya ilk gittiğim zaman, ilk görünce çok şaşırđım çünkü beni havaalanında, لا اله الا الله *Lâ ilâhe illallah* yazılı bayraklarla ve tekbirlerle karşıladılar. Ben korktum, dedim;

“Başınıza bir hal gelmesin? Hani böyle tekbir getiriyorsunuz, *lâ ilâhe illallah* bayrağı açmışsınız.”

“Yok Hocam, burası Türkiye değil; burası Avustralya, hiçbir Şey olmaz.” dediler.

Kimisi sarık sarmıŐ, kimisi sakallı, kimisi Őalvarlı, kimisi kuŐaklı; hiçbir Şey olmuyor. Hürriyetin ne kadar güzel olduğunu orada gördüm.

Orada kardeşlerimiz senenin sonundaki büyük tatilde arkadaşları toplamak için böyle güzel eğitim çalışmaları tertip ettiler. Yine benim hayret ettiğim, çok büyük mekânlar tuttular. Mesela bir üniversiteyi tuttular. Bu Türkiye için duyulmuş bir Şey değil. Mesela İstanbul Üniversitesi’ni, Ortadoğu Teknik Üniversitesi’ni, Hacettepe’yi veya Boğaziçi Üniversitesi’ni tutmak gibi bir Şey. Hiç kimsenin hatırına gelmez. Ama kardeşlerimiz orada bir üniversiteyi tuttular. “Tutmak”tan amacım, muradım; kiraladılar yani. Havuzlarıyla, spor salonlarıyla, lojmanlarıyla, evleriyle, kademeli *amfi theater* tarzındaki, kademeli salonlarıyla, mikrofonlarıyla, projeksiyon cihazlarıyla, her Őeyiyle bize teslim ediyorlar; yani kiralık, buyurun...

Sadece onların endişesi; yemekhânedede bir dolapları var, büyük bir buzdolabı;

“Aman!” diyorlar, “Buradaki şişelere dokunmayın çünkü bunlar çok kıymetli içkiler.” diyorlar. Biz de diyoruz ki;

“Onlar sizin başınızda parçalansın, zaten biz onların yüzüne bakmayız. Yani bizim o içkilerle ilişkimiz yok.”

Onlar için en kıymetli olan o; “Tamam, buraya dokunmayın, başka ne isterseniz yapın.” diyorlar.

Koca bir üniversite, geniş çayırlar, çayırlarda sunî göller, tarifsiz güzellikler... Bu toplantıları yapıyorlar. 200-300 kişi böyle toplanıyorlar. Hanımlar, beyler, çocuklar ayrı eğitime tâbi tutuluyor ve 10 gün kadar bu eğitim devam ediyor.

Biz bunu çok beğendik. Takdirimi, hayranlığımı da buradaki arkadaşlara, seyahatle ilgili şirketteki kardeşlerime, yöneticilerimize söyledim. Onlar da burada böyle toplantılar tertip etmeye başladılar.

Sonra bu âdet Avrupa'ya yayıldı. Mesela Almanya'da, İsveç'te, İngiltere'de, Amerika'da...

Yine Amerika'dan -bu toplantılara katılmış- kardeşlerimiz var aramızda. Böyle geniş yerler tutup, eğitim çalışmaları yapmaya başladık. Bize mahsus bir çalışma şekli oldu. Bu tarzı ben başkalarında duymamıştım. Bütün ailenin iştirak ettiği bir eğitim çalışması duymamıştım. Doğrusu güzel oldu. Buluşun da bize ait olması ayrıca beni sevindiriyor ama hakk-ı tekaddüm, yani ilk buluş Avustralya'daki kardeşlerimizindir.

Ve biz burada bu toplantıların bilmiyorum kaçınıcısını yapıyoruz? Sayısını bilen varsa söylesinler. Sayısını unuttum ama benim zihnimde çok iz bırakanlar var.

Mesela Ayvalık'taki Murat Reis Oteli, çok güzel bir koydaydı, çok büyük bir oteldi; orada çok büyük konuşmalar yaptık. Değişen dünya şartlarına göre siyaset, iç ve dış siyasetin ve bizim vakıf çalışmalarımızın nasıl ayarlanması, düzenlenmesi gerektiğini orada konuştuk. Çok mühim gelişmeler, çok büyük değişmeler

yaptık. Bizim camiamız için büyük bir atılım oldu. Onu hatırlıyorum.

Sonra Gemlik'teki deniz kenarında bir yer tuttuk... Oradaki toplantımızı hiç unutamıyorum çünkü Uludağ'ı tutmak istiyorduk, olmamıştı; kar istiyorduk biraz ama deniz kenarı olmuştu. Allah'tan bir kar yağdı, diz boyu kar oldu; denizin kenarı bile, orada da kar isteği yerine geldi. Bir hafta orada eğitim yaptık. Ama her gün üç kuvvetli konferans, konuşma oluyordu. Fikir bakımından çok yoğun çalışma ile geçti. Sanıyorum Gemlik eğitiminde üç aylık bir eğitimi bir haftaya sıkıştırmış olduk ve çok ciddi çalıştık...

Bakın, programda bizim öğlen namazı saatleri nazari olarak yazılmış, ancak 3'te olabildi. Dakikası dakikasına toplantılara, programa, saatlere riayet etmiştik. Çocuklar bile bizi hayrete düşürecek kadar ciddiyet kazanmışlardı. Kapanış konuşmasında çocuklara hak verdiğimiz zaman, ellerinde notlarıyla, kalemleriyle geldiler; bizim ağzımızı hayretten açmamıza sebep olacak ağır, bilgili, görgülü, tecrübeli insanlar gibi

fikir ağırlıklı güzel konuşmalar yaptılar. O bakımdan hiç unutmuyorum Gemlik konuşmamızı...

Sonra Uludağ'daki Grand Yazıcı Otel toplantısı; kardeşlerimiz unutmazlar. Hele İzmir'in güneyinde, Aydın'ın Söke ilçesindeki, Akbük'teki toplantılarımız hiç unutulmaz. 950 kişilik May Otel'i tamamen doldurmuştuk da, yanındaki otellerden de arkadaşlar yerler tutarak ancak katılabilmişlerdi. Çok güzel bir yerdi. Ondan sonra o otel el değiştirdi, müslümanların yönetimine geçti ve geçtiğimiz yaz da aramızdaki bazı dostalarımız gittiler, gördüler. Güzel hizmet verdi. Müslümanların yaz tatillerinde onlara hizmet verdi. Bu da bizim oradaki toplantımızdan sonra oldu.

Akbük'teki toplantımızın en büyük, en unutulmaz sonucu; radyo ve televizyon şirketlerimizin kurulması orada olmuştur. Gözyaşları içinde, alkışlar içinde, çok heyecan içinde, tir tir titreyerek bir radyomuz olsun, televizyonumuz olsun diye, kararı orada almıştık ve küçücük çocuklar kolyelerini, bileziklerini getirmişler, konuşmasını bilmeyen çocuklar, büyüklerinin kucağında

getirip bağısta bulunmuşlardı. AKRA'yı öyle kurmuştuk. AKRA'nın 'AK' kelimesi Akbük'ten, 'RA' kelimesi de radyodan gelmedir. AKRA, bize Akbük'ü hatırlatıyor. Onun için, o Akbük'teki toplantı da bizim için asla unutulmaz, tarihe geçmiş çok önemli bir gündü...

Oradaki çalışma çok önemli bir eğitim çalışmasıydı. Yer de gerçekten çok güzeldi. Ve müslümanlar kiralamışlar... Biz orayı kiralasaydık orada olurdu bu toplantı şimdi, memnun olurduk. Yine de bizlerin yakınlık duyduğu kimselerin kiralaması güzel bir şey. Yani mekânların İslâm'a hizmet eder hâle gelmesi... Bakın buraları hep gayrimüslimlere hizmet etmeye göre hazırlanmış. Duvardaki şeylere bakarsanız, -firesk mi derler buna, ne derlerse- bunlar dans gibi daha başka şeylerin işaretleridir. Disko, bar, golfklap vesaire... Hep onların zevklerine hitap eden... Biz galiba bunları da İslâmîleştirmeye vesile olmuş oluyoruz. Bu mekânlarda yapıldığı zamandan beri belki hiç ezan okunmamışken ezanlar okunuyor, hiç kılınmamışken cemaatle namazlar kılınıyor. Böyle faydaları da oluyor.

Bu toplantılar geçtiğimiz sene biraz az yapıldı.

c. Sevgi Ve Kaynaşma Günleri

Gecikmiş bir toplantıdır. Ancak bu zamana rastladı; güzel bir zamana rasladı, Ramazan bayramının sonunda böyle bir toplantı iyi oldu. İsmi -ben seçmedim çünkü yurtdışıydaydım- kardeşlerimiz güzel seçmişler:

“Sevgi ve Kaynaşma.”

Coşkun kardeşimiz “kaynaştırma” dedi. Bu “kaynaşma” kendi kendine olduğu için daha güzel. “Kaynaştırma” biraz daha lehimleme gibi cibrî bir mâna ifade ediyor. Kaynaşma daha güzel çünkü müslümanlar zaten bir araya geldi mi kaynaşır, bu iş kendiliğinden olur.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

*Inneme'l-mü'minûne ihvetün.*¹

Müslümanlar kardeş olduğu için, birisinin tanıştırmasına lüzum kalmaz. İki müslüman

¹ 49/Hucurat, 10.

birbirini sokakta görse, tanımadığı halde selam verir.

Selam kelamı, konuşmayı çeker. Kelam da ikramı çeker. Konuşmadan sonra “Bizim eve buyurun, bir çorba için.” diye ikram başlar. Ondan sonra da kuvvetli bir ahbaplık, kaynaşma oluşur. Onun için “kaynaştırma” değil de -estağfirullah bizim öyle bir şeyimiz yok- “sevgi ve kaynaşma günleri” olur.

Peygamber-i Zîşanımız *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hadîs-i şerîfnde buyuruyor ki;

“İki müslüman bir araya gelirse...” *Ve men tekâ mü'minâni kattu.* “İki müslüman birbiriyle kaynaştı mı...” *İllâ efâdallâhu misahibihi hayrâ.* Yani *li-ehadihimâ misahibihi hayrâ.* “Allah birisine ötekisinden, ötekisine berikisinden fayda verir.”

İki kimsenin seviyeleri, ilimleri, irfanları, maddî ve mânevî durumları farklı olsa; birinden ötekisine, ötekisinden berikisine mutlaka bir fayda gelir. İki müslüman bir araya geldi mi iki el gibidir. Tek el yıkayamadığı halde iki el nasıl birbirini yıkayabiliyorsa,

müslümanların bir araya gelmesinde fayda kendiliğinden hâsıl olur.

Onun için sevgi ve kaynaşma günleridir. Bir muhabbet giderme, hasretlik giderme, muhabbet kaynaşması olacaktır bu günler. Öyle temennni ediyoruz. Öyle de olur çünkü Resûlullah'ın ihbarı öyle. Ve bunu da sağlamak için çalışma yapmak, elimizden geldiğince bize düşeni yapmak vazifemizdir de... Çünkü İslâm dininde sevginin çok büyük yeri vardır.

d. İslam'ı Tek Yönlü Değil, Tam Anlatmalıyız

Doğrusu İslâm'ı bazıları tek yönlü anlatıyorlar. Asrın insanının hoşuna gidecek taraflarını anlatıyorlar, bazı yerleri saklıyorlar. Hâlbuki hoşuna gitse de gitmese de emrinin tam anlatılması lazım. Asrın insanının yanında geçerli olan kavramları öne sürüyorlar.

“İslâm demokrasidir.”

Hayır, İslâm demokrasiden daha üstün, demokrasi olmayan bir sistemdi.

“İslâm sevgi dinidir.”

İslâm'da sevgi de vardır başka şey de vardır. Hepsi dengeli...

“Allah Rahman’dır, Rahîm’dir.”

Evet, Rahman ve Rahîm’dir ama azâb-ı elîmi de vardır. *Azîzün züntikâm*’dır.

Ben şahsen bir şeyi anlatırken tek yönlü anlatmamayı seviyorum. Tek yönlü göstermeyi çarpık bir tanıtma olarak görüyorum.

Bu bilgiler ışığı altında;

“İslâm hoşgörü dinidir.”

Hayır, İslâm her zaman her şeyi hoş görmez. İslâm günahı, günahkârı hoş görmez; müsamaha etmez, günahı engeller. Günahın yapılmaması için emr-i mârûf nehy-i münker bir farzdır, vazifedir. Elinden geleni yapar. Onun için, “İslâm’ı çarpık anlatmamak gerekiyor.” diye düşünen bir insan olarak söylüyorum:

İslâm’da sevginin çok önemi vardır.

İslâm büyük ölçüde sevgi dinidir. En önemlisi muhabbetullahtır; kulun Allah’ı sevmesi, Allah’ın sevgisine ermesi meselesidir. Tabi muhabbet-i Resûlullah’tır; Resûlullah’ı sevmesidir. Sonra mü’minler

birbirinin kardeşi olduğu için birbirini sevmesi lazımdır.

Peygamber Efendimiz yemin ediyor;

“İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de tam mü'min olamazsınız.” diyor. Yemin ederek söylüyor bunu...

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ

Vellezî nefsi bi-yedihî. “Canım elinde olan Allah’a yemin ederim!” diyor.

“Edison icatlar yapmış; cennete girecek mi girmeyecek mi?”

Girmeyecek. İslâm’ı anlayamadığı için, müslüman olmadığı için giremeyecek. Ama gizliden gizliye müslüman oldu da, tenhalarda ağladı, yalvardı da;

“Yâ Rabbi, ben bu toplumun içinde, ne yapayım, işte İslâm’ımı yaşayamıyorum, sen beni affet!” diye dualar etti de içinden müslümansa onu bilemeyiz. Kalpleri Allah biliyor. Ama öyle hıristiyan ölmüşse olmaz.

لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُوْمِنُوا
حَتَّى تَحَابُّوا

Lâ tedhulu'l-cennete hattâ tü'minû.

“Cennete mü'min olmadıkça giremezsiniz.”

Cennete kâfir asla giremeyecek; mü'min girecek.

Ve lâ tü'minû hattâ tehabbû. “Birbirinizi sevmedikçe, birbirlerinizle dost olmadıkça, muhabbet etmedikçe de imanınız kâmil olmaz, tam mü'min olamazsınız.”

O halde sevgi, İslâm'ın, cennete girmenin en önemli şartı olmuş oluyor. Bu bir abartma değil, çarpıtma değil, yanlış tanıtmaya değil; İslâm'ın en önemli yönü bu!

İslâm'da sevgi de var, *hubbu fillah* da var, *buğzu fillah* da var, Allah için kızmak da var. Onu da belirterek söylüyorum.

Cennete girmenin şartı sevgidir. Onun için sevgiyi öğrenmeliyiz. Birbirimizi - kusurlarımıza rağmen- sevmeyi öğrenmeliyiz. Her müslümanın kusuru vardır. Kendimizi düşünecek olursak, hayatımızda şahsî,

kendimizin de şikâyetçi olduğumuz kusurlarımız vardır. O halde başkasının da kusurları olabilir, olacaktır. Sendeki kusur başkasının kusurunu büyütmemeyi sana telkin etmelidir.

e. İhsan ve Takva Yolunda Kardeş Olmak

“Ben de kusurluyum. Bak kurtulmak istiyorum ama kurtulamıyorum. O kardeşim de herhalde kurtulamıyordu.” diye ona şefkatle yaklaşmalı, onu günahından kurtarmaya çalışmalı. Müslüman günahı sevmek değil de, günahkârı sevip günahlarından kurtarmaya çalışmak durumundadır. Tabi bir de Cenâb-ı Mevlâ'nın rızasını kazanma yolunda, ihsan yolunda...

İhsan yolu, biliyorsunuz hadîs-i şerîfte geçen bir kelimedenden ismini alıyor, ihsan; Allah'ı görüyormuş gibi ibadet etmek.

الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ
فَإِنَّهُ يَرَاكَ

el-İhsânu en ta'budallâhe ke-enneke terâhu fe-in lem tekün terâhu fe-innehû

yerâke. “İhsan, Allah’a O’nu görüyormuş gibi ibadet etmendir çünkü sen O’nu her ne kadar görmüyorsan bile O senin yanındadır, O seni görüyor. Sen de O’nu görüyormuş gibi öyle ibadet etmelisin.” diye ihsanı böyle tarif ediyor.

Bizim yolumuz ihsan yoludur. İslâm’ın içinde bu hâli kazanmaya çalışıyoruz. Allah’ı görüyormuş gibi, Allah’ın bizi gördüğünü bilerek müttekiyâne yaşama yolunu, takvâ yolunu, ihsan yolunu seçmiş bulunuyoruz. Bu takvâ yolunda, ihsan yolunda tabi bir kardeşlik teessüs ediyor. Tasavvufta, tarikatte bir kardeşlik teessüs ediyor. Bu da;

نُورٌ عَلَى نُورٍ

Nûrun alâ nûr² kardeşlik üstüne bir kardeşliktir. Daha önemli, daha yakın bir kardeşliktir. Aynı yolda yürüyen iki insanın yolda birbirleriyle yardımlaşması tarzında bir kader birliğidir. Beraberce amaca ulaşmak için yardımlaşmadır.

² 24/Nûr, 35.

Burdada sevginin çok önemi var. Onun için birbirimizi sevmek zorundayız. Cenneti kazanmak, amaca ulaşmak, Allah'ın rızasını kazanmak için birbirimizi sevmek zorundayız. Zaten bu sevgi için her türlü şart mevcuttur. Çünkü müslüman ne kadar kötü olsa güzeldir. Çünkü kalbinde her türlü güzelliğin kaynağı olan iman vardır. Bir şey iman olunca güzelleşir. Bir müslümanın girdiği her yer güzelleşir, nurlanır. İmanın olduğu her şey, imanla yapılan her şey güzel olur. O halde müslümanlar da güzeldir, insanların güzelleridir.

Bunu anlamak için insanın biraz diyâr-ı küfrü gezmesi lazımdır. Kâfirlerin hallerine bakması lazımdır. Onları, imansızları gördüğü zaman mü'min kardeşlerin ne kadar güzelliklere sahip olduğunu insan daha iyi anlıyor.

Bir köylümüzün bize tanımadığı halde bir ayran ikram etmesi, “Buyurun, bizim eve gidip bir çorba içelim.” demesi, ne kadar güzelmiş, onu dışarıda anlıyor insan...

Bir profesör arkadaş vardı, İspanya'da birisine yol sormak istemiş, yanına yanaşmış;

“Falanca yere gitmek istiyorum.” deyince, adam demiş ki;

“Sen benim istirahat âlemimde benim rahatımı ne hakla tahrip edersin?”

Bir terslemiş bunu...

“Şaşırdım.” diyor.

O anda istirahat ediyormuş beyefendi, o soruyu sormak onu üzüyormuş; tersliyor.

İnsan Allah rızası için birisine iyilik yapmanın ne kadar güzel olduğunu anlıyor. İnsan adamların ters hareketlerinden, -Alman usûlü- babasına bile fatura çıkartıp kardeşinden bile para almasından İslâm'daki kardeşliğin güzelliğini anlıyor.

Bizim bu toplantılarımızda bir araya gelmekten dolayı, hadîs-i şerîfte vaad edilen muhabbet hâsıl oluyor. Kardeşler birbirlerini görmüş oluyor. Ben şahsen buraya gelirken baktım, uzun zamandır görmediğim birçok yerden gelen kardeşlerim var. Sevindim... Sevdiği insanları görünce insan... Hanımlar

birbirlerini görmüş oluyor, çocuklar birbirlerini tanımış oluyor; böylece bu toplantılar hakikaten bir sevgi ve kaynaşma işi görüyor.

Biz bu toplantıların sadece, tek amaçlı olarak cereyan edip sonuçlanmasını düşünmüyoruz. Bizim çalışmalarımızda çok amaçlılık vardır. Bizim çözümlerimizde hedeflediğimiz çok amaçlı çözümdür.

Amaçlarımızdan bir tanesi de bilgilendirmedir. Bu toplantılarda sevginin yanında bilgi de olacaktır. Onun için bu toplantıları çeşitli, kıymetli konuşmalarla takviye ediyoruz. Gelen kardeşlerimiz istifade ediyorlar, öğrenmiş oluyorlar. Ne yapması gerektiğini anlamış oluyor ve gideceği yere birikimler kazanmış olarak dönüyor. Onun için bu toplantılarda hanımlara, beylere, çocuklara yönelik eğitim çalışmaları yapıyoruz, konuşmalar yapıyoruz. En kıymetli konuşmacıları davet ediyoruz. Onların dünya görüşlerini öğrenmiş oluyoruz. En yeni ve en doğru bilgileri kazanmış oluyoruz. Bu bakımdan, bu toplantıların böyle bir faydası da oluyor. Burada tahmin ediyorum,

kardeşlerimiz her gün iki tane konuşma dinleyecek. Arada cuma günü, belki bir tanesi Cuma namazı dolayısıyla yapılmamış olabilir.

nc bir amacımız aileleri dinlendirmektir. Dinlenmek için çok güzel yerler seçmeye gayret ediyoruz. Türkiye'nin en güzel yerlerini seçmeye çalışıyoruz. Bendeniz yurt dışını gören bir kimse olarak, Avustralya'nın 4500 kilometrelik Pasifik sahillerini kasaba kasaba gezmiş bir kardeşiniz olarak söyleyebilirim; Türkiyemiz çok güzel, Türkiyemiz'de çok güzel, gerçekten hayran kalınacak yerler var. Bunu zaten cihan biliyor, bildiği için de dışarıdan uçaklarla, fevc fevc buralarda tatil yapmaya geliyorlar. Ama biz bilmiyoruz.

f. Ortamın İslamileştirilmesi

Biz bilsek de böyle yerlere gelemiyoruz. Çünkü tek başına buralara geldiğimiz zaman, buranın havası bizim imanımıza, yaşantımıza uygun düşmüyor. Burada kendimizi yabancı hissettiğimiz için gelemiyoruz. Böyle bir yere gelemiyoruz çünkü havuzda kadınlar çıplak yzecek, dışarıda içkiler içilecek, içeride danslar vesaire olacak, toplantılar olacak,

duvarlarda gördüğünüz resimlerle anlatılmak istenen şeyler olacak... Bu bize uymadığı için bu yerlere biz paramız olsa da gelemiyoruz.

Ortam bizim imanımıza, zevkimize, vicdanımıza uygun olmadığı için ortamı değiştirince, ortama sahip olunca, tamamen hakim olunca, o zaman her şey değişiyor. Ezanlar okuyoruz, zikirler yapıyoruz, vaazlar veriyoruz, âyetler okuyoruz, hadisler okuyoruz, Kur'ân-ı Kerîmlerle... Ortamın İslâmîleştirilmesi gibi bir şey de oluyor. Amerikalı merhum şehit profesör İsmail Farukî var, *İlimlerin İslâmîleştirilmesi* diye kitap yazmış, diyor ki;

“İlimlerin İslâmîleştirilmesi lazım. Dillerin İslâmîleştirilmesi lazım.”

Konuşmalar, lisanlar ortamlarda böylece İslâmîleştirilmiş oluyor, yani İslâmla ilgisi olmayan ortam İslâmîleştirilmiş oluyor.

Bu İslâmîleştirilmiş ortamın içinde bunları görmüş oluyoruz. Bunlar bizim için görgü oluyor. Böyle yerler; nasıl yerlerdir bunlar, nasıl girilir, nasıl çıkılır, nasıl oturulur, bunlar nasıl çalışır; ben şahsen bilmezken, böylece

öğrenmiş oluyorum. Gitmem, uzakta bir çalgı sesi duyduğum zaman ruhum sıkılır, oraya hiç uğramam. Ama işte böylece görmüş oluyoruz, böyle yerler varmış diye...

Bu gibi tatil köylerinin etrafı tel örgülerle çevrilmiş oluyor ve içeriye üye olmayanlar veyahut başkaları sokulmuyor. Hatta kendisi İstiklal madalyasını göğsüne takmış, Kemer'deki bir Fransız tatil köyüne girmek istemiş, kapıdan sokmamışlar da;

“Biz bunun için mi İstiklal harbini yaptık?” demiş. “Kendi memleketimizde bir yere giremiyoruz...” diye. Evet, giremiyor çünkü kanunlara göre belirli usûller konulmuş oluyor.

Tatil köylerinin içlerinde bu adamlar, kendileri icabında çıplak kampı kurup çıplak gezebiliyor. Orayı tutmuşlarsa, usûlüne uygun olarak, müsaadeyi koparmışlarsa, o zaman giremiyorsunuz. Almıyorlar,

alamayabiliyorlar. Zaten giremezsiniz de... Yani dinî bakımdan da girmeniz doğru olmaz.

İşte böyle yerleri görmüş oluyoruz. Güzellikleri tanımış oluyoruz. “Elhamdülillah ne kadar güzel yerler varmış...” diye Allah'a

şükürümüz, hamdimiz artıyor. Tabi bu ülkenin sahibi biziz. Bu ülke hepimizin müşterek malı. Hepimizde bu ülkenin sahibi olduğumuza dair tapu var. Hisseli tapu yalnız bu... Bu ülkenin sahibi biziz. O halde bu ülkenin her türlü imkânları aslında bizim içindir. Biz bunları kullanmayı böylece görmüş de oluyoruz.

Dinlenmede olmuş oluyoruz. Hanımlar evde -Allah razı olsun, mücahittir bizim hanımlarımız- cihat sevabı kazanmaktadır. Çocukları yetiştiriyorlar, çeşitli meşakkâtler çekiyorlar. Hadîs-i şerîfe göre bu, cihat sevabıdır. Ama böyle bir yere çağırdığımız zaman, üç gün, beş gün, on gün hanımlar yemek yapmaktan, çocuğa bakmaktan, vesaireden rahatlamış oluyor. Sonra Avustralya'da mesela 11 gündü, geçtiğimiz yılın sonunda, çok güzel bir yerde olmuştu aile eğitim çalışmaları; hakikaten hanımlar çok memnun oldular. Tatlı geçti... Burada da öyle oluyor. Yemek pişirme derdi yok, ortalığı toplamak, çocuğa bakmak derdi yok. Çocuklar eğitim için alınıyorlar, beyler bir tarafta, hanımlar diğer tarafta bulunuyorlar.

Çevreyi ben henüz gezmedim ama deniz kenarı bir başka türlü güzel, etraf başka türlü güzel... Tatil köyünün dışına gittiğimiz zamanki program da var. Kurşuniçi Şelâlesi, daha başka yerler... Bu Antalya çevresinde çok güzel yerler var. Bu güzel yerleri görüp dinlenmiş ve rahatlamış oluyoruz. Bunalımlarımız, sıkıntılarımız, gerilimlerimiz böylece izale olmuş oluyor. Bir dinlenme [imkânı] da sağlamış oluyor.

Bu toplantıların sonucunda maddî sonuçlar; yani mâlî, iktisadî, parasal sonuçlar da çıkıyor. Çünkü müslümanlar bir araya geldiler mi birbirleriyle tanışıyorlar, görüşüyorlar; onun bir takım faydaları da oluyor. Az önce söylediğim gibi, bizim evvelki toplantılarımızın her birinde bir başka atılım kararı çıkmıştır ve bir şeyler yapılmıştır. Radyo ve televizyon çalışmalarımız onlardan, önemlilerinden bir tanesi olmuş oluyor.

Bu toplantımızın da camiamız için, İslâm âlemi için, şahsen bizler için, ailelerimiz için, dünya ve âhiretimiz için hayırlı olmasını, ecirli, sevaplı geçmesini, faydalı geçmesini

candan dilerim. Hayırlı olmasını Cenâb-ı Mevlâ'dan niyaz ederim.

Hepinizin bayramlarını tebrik ederim. Allahu Teâlâ hazretleri nice bayramlara sıhhatli, âfiyetli, mutlu ve bahtiyar olarak erişmenizi nasip eylesin.

Tekrar tekrar sevgilerimi, saygılarımı arz ederim.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berekâtüh...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
5 Şevvâl 1417 / 12.02.1997
Belek/ Antalya

[Bütün AİLE EĞİTİM KAMPI KONUŞMALAR'ına PDF olarak ulaşmak için tıklayınız](#)

